

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. Пловдив, 14.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Магдалина Ст. Иванова

Членове: Михаела Хр. Буюклиева
Велина Ем. Антонова

при участието на секретаря Елеонора Хр. Крачолова
в присъствието на прокурора Светлозар М. Лазаров
като разгледа докладваното от Михаела Хр. Буюклиева Наказателно дело за възобновяване № 20215000600390 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава 33 от НПК.

С присъда № 260033/06.10.2020г., постановена по НОХД № 427/2020г. по описа на Районен съд гр.Пловдив, осъденият А. О. А. е признат за виновен в това, че на 25.09.2019г. в гр.* е управлявал моторно превозно средство - лек автомобил „*“ с рег. № *, след употреба на наркотични вещества - амфетамин, като деянието е извършено повторно, след като е бил осъден с влязла в сила присъда за друго такова престъпление, поради което и на основание чл.343б, ал.4 вр. ал.3 вр. чл.28, ал.1 от НК вр. чл.54 от НК е осъден на две години лишаване от свобода и глоба в размер на 1000 лв.

На основание чл.343г вр. чл.37, ал.1, т.7 от НК му е наложено наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от четири години.

Съгласно чл.57, ал.1, т.2, б.,б“ от ЗИНЗС е определен първоначален „строг“ режим за изтърпяване на санкцията лишаване от свобода.

Първоинстанционният съд е приложил разпоредбите на чл.59, ал.1 и ал.4 от НК при изпълнение на наказанията лишаване от свобода и лишаване

от правоуправление.

На основание чл.68, ал.1 от НК е постановил осъденият да изтърпи изцяло и отделно наказанието една година и шест месеца лишаване от свобода, наложено му по НОХД № 2010/2018г. по описа на Окръжен съд гр.Пловдив, при първоначален „строг“ режим съобразно чл.57, ал.1, т.2, б.,б“ от ЗИНЗС.

Първостепенният съд се е произнесъл и относно вещественото доказателство по делото.

По повод въззивна жалба на защитника на осъдения А. съдебният акт е бил предмет на въззивен контрол. С решение № 260135/27.04.2021г., постановено по ВНОХД № 2553/2020г., Окръжен съд гр.Пловдив е изменил присъдата на Районен съд гр.Пловдив, като е намалил размера на наказанията лишаване от свобода на една година и три месеца и глоба на 800 лв., както и в частта относно основанията на определения строг режим за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, като го е изменил по чл.57, ал.1, т.2, б.,б“ от ЗИНЗС. Потвърдил е съдебният акт в останалата част.

Поради липса на процесуална възможност за касационно обжалване, съдебният акт на първоинстанционния съд е влязъл в сила на датата на постановяване на въззивното решение.

От адв.И.Ш., защитник на осъдения А., е подадено искане за възобновяване на производството по делото. Излагат се доводи за допуснати съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за възобновяване на делото, отмяна на въззивното решение и присъдата на първостепенния съд, признаване на осъденото лице за невинно и оправдаване по вмененото обвинение. Алтернативно се предлага да се разпорежи връщане на делото на досъдебното производство за ново разглеждане.

Пред Пловдивския апелативен съд осъденият А. и неговият защитник поддържат искането с изложените в него съображения. Пледират за възобновяване на производството и признаване на осъдения за невинен.

Представителят на Апелативна прокуратура гр.Пловдив изразява становище, че искането за възобновяване е неоснователно и като такова следва да се остави без уважение. Счита, че не са налице сочените от

защитата нарушения на процесуалните правила.

Пловдивският апелативен съд, след като се запозна с данните по делото, обсъди становищата на страните и извърши проверка за наличие на основанията за възобновяване в пределите на правомощията си, установи следното:

Искането за възобновяване е процесуално допустимо. Направено е в срока по чл.421, ал.3 от НПК, от надлежно легитимирана страна по чл.420, ал.2 от НПК. Негов предмет е акт от кръга на визираните в чл.419 от НПК, който не подлежи на проверка по касационен ред и е влязъл в сила. В него се съдържа позоваване на основанията по чл.422, ал.1, т.5 вр. чл.348, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от НПК, които са основания за възобновяване на делото.

Разгледано по същество, с оглед очертаната в него аргументация, искането е НЕОСНОВАТЕЛНО.

Според правната доктрина и постоянната практика на ВКС при преценка за наличието на основанията по чл.422, ал.1, т.5 от НПК следва да се отчете, че възобновяването на наказателно дело е извънреден способ за проверка на влязлата в сила присъда и допълнителна гаранция за нейната правилност. Неговата цел е да установи наличието на изрично предвидените в закона основания за възобновяване, имайки предвид стабилитета на влезлия в сила съдебен акт. Такива основания, от категорията на съществените, са допуснати нарушения на процесуалните правила при постановяване на акта, които пороци да поставят под съмнение правилността, законосъобразността и справедливостта му. Трябва да се анализират степента на влияние на съдържащото се в основанията за възобновяване върху приетата фактическа обстановка по делото, направените правни изводи и определеното наказание и ще доведе ли до промяната им това обстоятелство.

Настоящият съдебен състав не констатира наличието на сочените в искането процесуални нарушения, опорочаващи влязлата в сила присъда, допуснати при първоинстанционното разглеждане на делото и пропуснати от въззивната инстанция.

Неоснователно е оплакването на защитата, че правото на защита на осъдения А. е нарушено, тъй като в постановлението за привличане на обвиняем и в заключителната част на обвинителния акт не е описано как и с

какво техническо средство, респ.тест, е установена употребата на наркотични вещества, както и използвания „Дрегер Дръг Чек - 3000“.

Съгласно чл.219, ал.3, т.3 и чл.246, ал.3 от НПК във визираните актове на органите на досъдебното производство следва да се посочат деянието и неговата правна квалификация. Това императивно изискване е спазено. Начинът на констатиране на употребата на наркотични вещества и използвания тест не са признаци от обективна страна на престъпния състав на чл.343б, ал.4 вр. ал.3 вр. чл.28, ал.1 от НК, поради което не е необходимо тяхното отразяване в постановлението за привличане на обвиняем и в диспозитива на прокурорския акт. Тези обстоятелства са намерили място в обстоятелствената част на обвинителния акт, каквото е изискването на чл.246, ал.2 от НПК.

Не се споделя и виждането на защитата, че с неназначаване на химико-токсикологична експертиза в хода на досъдебното производство не е дадена възможност на осъдения да упражни ефективно правото си на защита.

Съгласно чл.7 от НПК съдебното производство заема централно място в наказателния процес, а досъдебното производство има подготвителен характер.

Не са налице пропуски в доказателствената дейност на двете съдебни инстанции, които да сочат на касационното основание по чл.348, ал.1, т.2 от НПК и да са основание за възобновяване на производството по делото. При преглед на съдопроизводствените им действия не се установява да са допуснати съществени процесуални нарушения при събирането, проверката и анализа на различните доказателствени източници.

Несъстоятелно е изложеното от защитата съображение за неправилна оценка и превратно тълкуване на доказателствената съвкупност. Първоинстанционният и второинстанционният съд, в рамките на събраните доказателствени източници, са извършили самостоятелен, обстоятелствен, всестранен и прецизен анализ на доказателствената маса, поотделно и в съвкупност. Не се констатира допуснати от решаващите съдилища нарушения на процесуалните изисквания на чл.13, чл.14 и чл.107, ал.5 от НПК. Доказателственият анализ, изложен в техните съдебни актове, е правилен, обективен и в синхрон с изискванията на горепосочените законови текстове. Въззивният съд, от една страна, е дал своята оценка за

доказателствената дейност на първата инстанция, а от друга - е направил самостоятелен анализ на доказателствата и доказателствените материали, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, като изключително подробно и аргументирано е изложил крайните си изводи в мотивната част на постановения съдебен акт.

Двете съдебни инстанции са анализирали обясненията на осъденото лице. Изложили са съображения коя част от тях кредитират и коя разглеждат като израз на правото му на защита. Оценили са ги съобразно събраните доказателствени материали, без да са допуснали превратна или тенденциозна оценка.

Решаващите съдилища са отговорили на възражението на защитата, че вещественото доказателство „Дрегер Дръг Чек - 3000“ следва да се изключи от доказателствената съвкупност, тъй като не е приобщено по предвидения в НПК ред. Настоящият съдебен състав не намира за необходимо да преповтаря изводите им. Показаният от тестовата касета положителен резултат намира опора и в показанията на свидетелите А. Т., С. Б., А. Г., Г. П.. Отразен е и в писмените доказателства - протокол за извършване на проверка за употреба на наркотични вещества или техни аналози, талон за изследване, АУАН.

Свидетелите А. Т., С. Б., А. Г. са възприели положителния резултат от теста. Според раздел II, т.4.3 от Методическите указания на МВР положителният резултат предполага наличие на контролна линия и отсъствие на червена линия в зоната на наркотичните вещества. Следователно не може да се приеме за основателно оплакването, че не е изследван въпросът за интензивността на оцветяване на лентите.

Въпросната тестова касета не е била предмет на оглед. Не е имало пречка защитникът, който е представлявал осъдения А. и в съдебното производство, да поиска извършване на оглед на вещественото доказателство, след като намира, че такъв е необходим да се направи. Според Методическите указания за работа с горния тест /р. II, т. 4/ резултатите от него трябва да бъдат анализирани в рамките на 10 минути след стартирането му. Следователно евентуален оглед не би имал търсената от защитата безспорност на резултатите от вещественото доказателство.

Неспазването на раздел III, т. 6 от Методическите указания не води до опорочаване на проверката с полевия тест. Тези за определени отбелязвания

върху тестовата касета, начин на опаковане са част от една административна процедура, която предхожда образуването на досъдебното производство. Наличието на тези надписи, пакетирането не ѝ предават предварително определена доказателствена тежест. Липсата им не прави тестът невалиден. Резултатът от тестовата касета подлежи на преценка наред с останалите доказателства и доказателствени средства. Тезата, че касетата е подменена звучи декларативно, тъй като не е подкрепена с доводи.

Незаконосъобразно е възражението на защитата за липсата на правоспособност на свидетеля А. Т. да извършва тестове с „Дрегер Дръг Чек - 3000“. От показанията на същия се установява, че в служебните му задължения влиза тестване за алкохол и наркотични вещества. Посочва, че е запознат с инструкцията за работа с този полеви тест. Такъв извод може да се направи при проследяване на твърденията и действията му в конкретния случай.

При установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози Наредба № 1 от 19.07.2017г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози /Наредбата/ не разписва полицейският служител да е преминал определено обучение, каквото изискване е налице съгласно чл.8, ал.1 от Наредбата при констатиране концентрацията на алкохол в кръвта.

Според чл.15, ал.6 от Наредбата при неявяване на лицето за изследване в указания в талона за изследване срок се приемат показанията на теста, с който е установена употребата на наркотични вещества. Няма предвиден ред за съхранение на теста, нито задължение на органите на досъдебното производство да назначават експертиза, която да изследва оралната течност от него. Възражението за липсата на такава експертиза се явява неоснователно.

Не се приема за резонно и това за неназначаването на химико-токсикологична експертиза, която да изследва влиянието на определени храни, напитки и лекарства върху резултата от теста. Видно от протокола за медицинско изследване и показанията на свидетелите С. Б., А. Г. и П. К. осъденото лице не е споделило за определена консумация. Версията за такава /шотове, медикаменти, дъвка/ търпи развитие с времето. Обосновано е приета като защитна, тъй като не намира подкрепа в доказателствената съвкупност.

Не се споделя и упрекът за липсата на съдебномедицинска експертиза, която да изследва здравословното състояние на осъдения А.. По делото са ангажирани доказателства за здравословния му статус, които са обсъдени.

От обективна страна съставът на престъплението по чл.343б, ал.3 от НК изисква управление на МПС след употреба на наркотични вещества. Доказването на тази употреба се установява с всички предвидени в НПК доказателствени средства и способности. В този смисъл е и постоянната практика на ВКС /Решение № 116/08.08.2016г. по н.д. № 34/2016г., III н.о.; Решение № 81/15.05.2018г. по н.д. № 237/2018г., III н.о.; Решение № 126/05.07.2019г. по н.д. № 540/2019г., II н.о.; Решение № 198/04.12.2019г. по н.д. № 562/2019г., I н.о.; Решение № 259/23.01.2020г. по н.д. № 938/2019г., I н.о., НК/. За съставомерността на чл.343б, ал.3 от НК законодателят не е въвел изискване установяването употребата на наркотични вещества да става по „надлежащия ред“, предвиден в Наредбата, за разлика от чл.343б, ал.1 от НК, при който елемент от състава на престъплението е алкохолната концентрация, надвишаваща 1,2 на хиляда, да е установена по „надлежащия ред“.

Не могат да се направят изводи и за неправилно приложение на материалния закон по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 от НПК, тъй като липсват пороци при формиране на вътрешното убеждение на първоинстанционния съд и въззивния съд по фактите и спрямо установеното от фактическа страна.

Настоящият състав споделя виждането на решаващите съдилища, че деянието съставлява престъпление по чл.343б, ал.4 вр. ал.3 вр. чл.28, ал.1 от НК.

Не се спори, че на осъдения А. е била предоставена възможност да даде кръв или урина за изследване, но не се е възползвал от нея. Причините, поради което е отказал да даде проби, са ирелевантни. В тези случаи се приемат показанията на теста, с който е установена употребата на наркотични вещества.

Поради правилното приложение на материалният закон не може да бъде уважено искането за отмяна на въззивния акт и присъдата на първоинстанционния съд и оправдаване на осъденото лице. Това е възможно единствено в хипотезата на осъждане за несъставомерно деяние, която в случая не е налице.

Липсва и нарушение по чл.348, ал.1, т.3 от НПК. Следва да се отбележи, че не се сочат конкретни доводи в подкрепа на оплакването за несправедливост на наложените наказания на осъдения. Всяка една от двете инстанции е изложила достатъчно съображения по въпроса за индивидуализацията на наказанието, така че волята на съдилищата относно вида и размера на санкциите може да се проследи и провери. Тази на Окръжен съд гр.Пловдив е формирана и в съответствие с доказателствата по делото и със закона. Пловдивският апелативен съд счита, че определените наказания на осъдения А. от въззивната инстанция, по вид и размер, са в унисон с осъществяване на целите на специалната и на генералната превенция. Те са съответни на чл.54 и чл.36 от НК, поради което липсват основания за намеса и тяхното намаляване по реда на възобновяването. Съобразени са с обществената опасност и моралната укоримост на престъплението, с всички смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства.

В производството по глава 33 от НПК „Възобновяване на наказателни дела“ не се събират доказателства, поради което няма да се обсъждат приложените към допълнението към искането за възобновяване материали.

Предвид гореизложените съображения Пловдивският апелативен съд намира, че не са налице основанията на чл.422, ал.1, т.5 от НПК вр. чл.348, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от НПК за отмяна на присъдата на първоинстанционния съд и на въззивното решение. Поради това искането на осъдения за възобновяване на производството по делото, като неоснователно, следва да се остави без уважение.

С оглед на горното съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения А. О. А. за възобновяване на производството по ВНОХД № 2553/2020г. по описа на Окръжен съд гр.Пловдив и НОХД № 427/2020г. по описа на Районен съд гр.Пловдив.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____